

Mál nr. 352/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 24. september 2025.
2. Bréf V dags. 22. október 2025 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 30. október 2025.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 9. nóvember 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi farið með bifreið sína, A, á verkstæði X í janúar 2025. Tilgangurinn hafi verið að skipta um tímareim og fá úr því skorið hvað orsakaði smelli frá afturhjólabúnaði. Hafi X skipt um tímareim og framkvæmt einhverjar viðgerðir á pústkerfi en talið hafi verið að smellirnir stöfuðu þaðan. Smellirnir hafi þó enn verið til staðar og A hafi aftur verið færð á verkstæðið, en auk bilanaleitar hafi X framkvæmt bremsuskipti. Þegar M fór með A í fimmta skiptið til X hafi hann fengið þær upplýsingar að um ónýtt rafdrif sem sæti á afturöxli væri að ræða og það orsakaði óhljóðin. Hafi M þá leitað annars álits, og farið með A á verkstæðið Y. Niðurstaða skoðunar Y hafi verið sú að afturöxull væri brotinn og hafi verið skipt um hann. Við prufuakstur hafi heyrst aukahljóð úr vélinni og við skoðun hafi komið í ljós að hedd hennar var ónýtt. Orsök þess hafi verið sú að tímareim var vitlaust sett í, þ.e. það skeikaði um eina tönn. Sé því ljóst að mistök hafi orðið við tímareimarskipti X í janúar og krefst M bóta úr ábyrgðartryggingu X vegna þess.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að leitað hafi verið eftir umsögn X um málið, en þar komi m.a. fram að X telji ólíklegt að tímareimin hafi verið ranglega sett í „þar sem þegar það skeður komi það strax í ljós.“ Í umsögn Y komi fram að skeikað hafi einni tönn milli sveifaráss og knastáss og allt liti út fyrir að skeikað hafi um eina tönn í samsetningu. Hinn 15. september 2025 hafi V borist innanhússálit frá tjónamatsmanni í ökutækjatjónum þar sem staðfest sé að ef tímareim er vitlaust sett í komi það strax í ljós, en ekki fimm mánuðum síðar. Álit X hafi svo borist V hinn 19. september 2025, en þar komi fram að málið sé flókið og tjón af þessu tagi eigi ekki að verða þegar skeikar um eina tönn, heldur þurfi að skeika um tvær til þrjár tennur.

V byggir á því að samkvæmt mati sérfræðinga þess á sviði bifvéla viðgerða sé ómögulegt að A hefði verið ekið nema í mjög skamman tíma hefðu mistök átt sér stað við ísetningu á tímareikinni. Hefði skeikað um eina tönn við samsetningu hefði tjónið því komið fram strax. Ólíklegt sé þá að hægt hefði verið að aka A hefðu undirstöður verið brotnað en þær hefðu brotnað mjög fljótt eftir ranga ísetningu. Hefði óhljóð og óþægindi þá ekki átt að dyljast öllum við akstur A og sé útilokað að hávaði frá afturöxli hefði yfirgnæft og dulið þau. Sé því ekki sýnt fram á að tjón M verði rakið til rangrar ísetningar tímareimar. Hefði tímareimin verið ranglega ísett hefðu afleiðingar þess þá komið strax fram, en ekki fimm mánuðum síðar. Þess utan taki ábyrgðartrygging aðeins til tjóns sem rekja megi til skyndilegs og óvænts atburðar og hafi tjónið verið svo lengi að raungerast sem M haldi fram sé það því undanskilið gildissviði hennar.

Meðfylgjandi viðbótarathugasemdum M er tölvupóstur frá Y, dags. 30. október 2025, þar sem fram kemur að við skoðun á A hafi komið í ljós að tímareimin var vitlaus um eina tönn. Það sé nóg til að brjóta undirlyfturnar úr heddinu en ekki nóg til að „stoppa bílinn.“ Ekki hafi verið merki um nein utanaðkomandi áhrif á reimina og allt verið eins og átti að vera, nema hvað að tímareimin var vitlaus um eina tönn.

Í viðbótarathugasemdum V eru afstaða þess og röksemdir ítrekaðar. Er sérstaklega ítrekað að fimm mánuðir hafi liðið frá ísetningu tímareimar og þar til umrædd bilun kom fram, og hana sé þá allt eins að rekja til tilviljunar, rangrar notkunar eða meðferðar. Sé þá um að ræða átta ára gamla bifreið sem hafi verið ekið tæplega 152.000 kílómetra.

Álit.

Samkvæmt framangreindu hverfist ágreiningur aðila um það hvort mistök hafi orðið við tímareimarskipti A, og hvort þau mistök hafi orsakað tjón á bifreiðinni. Á tjónsdegi var í gildi ábyrgðartrygging X hjá V. Hún tekur samkvæmt skilmálum sínum til skaðabótaábyrgðar sem fellur á X vegna líkamstjóns eða skemmda á munum enda verði líkamstjónið eða skemmdirnar rakin til skyndilegs og óvænts atburðar. Því er ekki borið við af hálfu V að undanþáguákvæði skilmálanna, s.s. svokölluð vörsluákvæði, eigi við um ágreining aðila og verður þar af leiðandi ekki á því byggt. Tekur nefndin ágreining aðila því til skoðunar eins og hann er lagður fyrir.

Fyrirliggjandi er reikningur X vegna tímareimarskipta á A, dags. 24. janúar 2025. Ekki kemur fram hver kílómetrastaða A var á þeim tíma þó reikningseyðublað geri ráð fyrir að kílómetrastaða sé skráð. Í tölvupósti frá X til V dags. 23. júlí 2025, kemur fram að X telji ólíklegt að tímareimin hafi verið ranglega sett í enda komi það strax í ljós sé reimin vitlaus á tíma. Í tölvupósti Y til V, dags. 18. ágúst 2025, en samkvæmt gögnum málsins var A færð á verkstæði Y 2. júní 2025, kemur fram að við kóðalestur á A hafi komið í ljós að allir ventlar voru ekki að opna á réttum tíma. Ventlalok hafi verið tekið af og þá komið í ljós að einhverjir rokker armar voru ekki á réttum stöðum og undirlyftur brotnar úr heddinu, sem gerist ef vél er ekki rétt á tímamerkjum. Hafi komið í ljós að það skeikaði einni tönn á milli sveifaráss og knastáss sem sé nóg til þess að stimplar sláist upp í ventla og brjóti undirlyftur úr heddinu. Að skekkju á tíma undanskilinni sé ekkert athugavert við varahluti í bifreiðinni. Starfsmaður V bar framangreint undir annan starfsmann V sem lýsti þeirri skoðun sinni í tölvupósti dags. 15. september 2025 að „Ef tímareimin er vitlaus í þá kemur það í ljós strax, ekki fimm mánuðum seinna. Miðað við myndirnar af undirlyftunum þá er mjög ólíklegt að bíllinn hafi verið keyrandi með þær svona.“ Ekkert liggur frekar fyrir um sérfræðipækkingu sendanda tölvupóstarins og virðist álit hans aðeins byggt á skoðun á fyrirliggjandi ljósmyndum en ekki á skoðun á A sjálfri. Hinn 15. september 2025 bað starfsmaður V X um að senda bifvélavirkja til að skoða A, en hún var þá fyrir utan verkstæði Y. Í tölvupósti X til V, dags. 19. september 2025 segir að bifvélavirki hafi skoðað A, málið sé flókið og þetta eigi ekki að gerast þegar skeikar um tönn og mundi ekki gerast nema skeiki um tvær til þrjár tennur. Segir þá jafnframt „þarna virðast hafa átt sér stað mannleg mistök þegar tímareimarskiptin voru gerð“. Í tölvupósti Y, dags. 30. október 2025, sem var meðfylgjandi viðbótarathugasemdum M segir m.a.: „Við höfum séð þó nokkur dæmi um bila sem hafa komið keyrandi og jafnvel bara með vélarljós en ekkert annað og hafa þá verið vitlausir á tíma.“

Af heildstæðri skoðun á framangreindu er það mat nefndarinnar að nægilega sé sýnt fram á að mistök hafi verið gerð við tímareimarskipti á A. Ekki er um það deilt að reimin var ekki rétt tímastíllt og hefur ekki verið gert líklegt að það sé að rekja til annars en mistaka við ísetningu, og er því raunar ekki heldur mótmælt af hálfu X, sbr. fyrrgreind samskipti þess við V dags. 19. september 2025. Fyrirliggjandi er þá sérfræðiálit Y þar sem m.a. kemur fram að þekkt sé að bifreiðum sé ekið þrátt fyrir slíka skekkju í tíma. Hefur V ekki hnekkst því áliti, s.s. með ítarlegri skoðun og mati þar til bærð sérfræðings, og er ekkert komið fram í málinu sem útilokar að A geti hafa verið gangfær í einhvern tíma eftir tímareimarskiptin. Er þá ekkert komið fram sem bendir til þess að skemmdir í heddi verði raktar til annarra orsaka. Verður því að telja sýnt fram á orsakatengsl milli þeirra mistaka sem áttu sér stað við ísetningu tímareimar og tjóns á A.

Í málflutningi V er þá byggt á því að tjón sem raungerist svo seint geti ekki verið að rekja til skyndilegs og óvænts atburðar, en það sé skilyrði þess að bótaskylda sé fyrir hendi. Framangreint er ekki sérstaklega rökstutt að öðru leyti en rétt er að benda á að þörf er á því að aðskilja tjónsatburð sem slíkan frá því tjóni sem kann að raungerast vegna hans. Mistökin sem gerð voru við ísetningu tímareimar voru að mati nefndarinnar skyndileg og óvænt, og er því raunar ekki borið við af hálfu V að svo hafi ekki verið. Er tjón M því að rekja til skyndilegs og óvænts atburðar í skilningi viðeigandi skilmála þó tjónið sem slíkt hafi ekki uppgötvast fyrr en síðar.

Af öllu framansögðu er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu X til staðar.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 2. desember 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson
Óskarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða